

Jaargang 4 nummer 10

April 2026

Parkblad

Voor de bewoners van de
Service Appartementen Oranjewoud

Inhoudsopgave

	<u>Bladzijde</u>
• Het bestuur van de Bewonersvereniging	3
• <i>In de buurt:</i>	
- Thialf	4
• Uit het archief van 'de Gong'	8
• Bijzondere bewoner: Griet Bos	10
• Nieuws van de Parktuin	13
• Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?	15
• Nieuw rubriekje: wat u wat dit is?	17
• Recept	18
• Kunst op het Park	19
• Voor u gelezen	20
• Nieuwe puzzel	21
• Oplossing puzzel Parkblad januari 2026	22
• Een slimme moeder	23
• Gedicht	24

Redactie Parkblad

Leden: *Ria de Groot
 *Manuela Rijnders
 *Tsjikke van der Kooi-Osinga

Mailadres: parkbladredactie@gmail.com

De redactie houdt zich het recht voor om artikelen in te korten of te weigeren.

Het liefst heeft de redactie een bijdrage in een WORD-bestand.

Wilt u er eventueel een foto bij plaatsen dan ontvangen wij deze foto graag apart van het toegestuurd artikel in JPG- of PGN-bestand (min. 350 kB).

Als u een artikel aanlevert dan sturen wij u, vóór publicatie, het concept zoals het geplaatst gaat worden.

Door een bewuste keuze te maken tussen het aantal kleuren- en zwart/wit-pagina's proberen we de kosten te beperken. Daarover zijn goede afspraken gemaakt.

Mocht u ons (extra) willen steunen, dan kan dat via rekeningnummer NL87 RBRB 8842 323 012 ten name van 'Vereniging voor bewoners serviceapp. Oranjewoud' **onder vermelding van:** 'ten behoeve van het Parkblad'.

Voorblad

Thomas Hiensch

Volgende uitgave

Deze verschijnt in juli 2026.

*Wilt u een bijdrage leveren, dan ontvangen wij deze graag **vóór 1 juli 2026.***

Bewonersvereniging

Beste mede-bewoners,

Met dit nieuwe Parkblad ook weer een kwartaalbericht van de Bewonersvereniging.

Het afgelopen kwartaal stond voor het bestuur vooral in het teken van de ledenvergadering. Die moest voorbereid worden: agenda maken, uitnodigingen rondbrengen, etcetera. Maar vooral het maken van het jaarverslag over 2025 kostte toch wel de nodige tijd. Voor een vereniging die transparantie hoog in het vaandel heeft staan, is zo'n jaarverslag een goede manier om nog eens bij elkaar te brengen, waar zoal aan gewerkt is. En dat tijdens de ledenvergadering er weinig commentaar op kwam, stemt het bestuur tot tevredenheid: blijikbaar is het gelukt aan de goede dingen te werken.

De ledenvergadering werd door een onverwacht groot aantal leden bezocht. Dit bezorgde de penningmeester wel wat fronsen: het begrote bedrag voor consumpties was lang niet toereikend. Het besluit van de leden om de contributie te verhogen, lieten die fronsen weer wat verdwijnen.

De vergadering liet het bestuur intact. Dat kan dus aan de slag met haar jaarplan voor 2026. Daarin staan onder andere het volgen van de veranderingen van het zorgsysteem en van de ontwikkeling van de plannen voor het Grand Café als grotere onderwerpen. De vergadering heeft aan het jaarplan toegevoegd dat het bestuur prioriteit moet geven aan het "omzeilen" van de privacyregels. Dit om het bewoners gemakkelijker te maken mee te leven met mede-bewoners. Ondertussen is er een kleine werkgroep bezig de mogelijkheden hiervoor te verkennen.

De tuin staat nu lekker in de voorjaarsbloei. Ook zijn er recent weer een aantal nieuwe bomen gepland. Beide met name door donaties van bewoners. Die blijven welkom, want de tuin is nog niet af. De bankrekening van de vereniging staat hier ook voor open. De tuingroep weet er wel raad mee!

En de redactie van het Parkblad kan ook verder: de leden hebben het budget voor weer 4 edities dit jaar goedgekeurd. We kunnen weer uitzien naar allerlei leuke artikelen over de Vijverlaan en hun bewoners.

Veel leesplezier.

Nico Runia

Contactgegevens Bewonersvereniging:

Website: www.bewonersverenigingvijverlaan.nl

Mailadres: secretariaatvrb2@gmail.com

Mobiele nr.: 06 – 52 66 76 57 (voorzitter)

In de buurt

Interview met Yvonne Kager, werkzaam bij Thialf

door Tsjikke van der Kooi-Osinga en Manuela Rijnders

In het kader van 'in de buurt' hebben wij een leuk gesprek gehad met Yvonne Kager, Business Manager bij Thialf.

Ze is geboren en opgegroeid in Noord-Holland in de Anna Paulownapolder.

"De geboorteplaats van Ard Schenk", zegt ze zelf altijd. Als kind ging ze ook graag schaatsen, op natuurijs in de buurt, en de Ijsbaan Jan Woudenberg in Wieringerwaard.

Na 18 jaar bij de Rabobank te hebben gewerkt, is ze rond 2021 voor de liefde naar Friesland (Sneek) verhuisd. Na eerst een jaar als HR-manager (Advies & Vitaliteit, Inzetbaarheid en Arbo bij Zorggroep Alliade) in Heerenveen te hebben gewerkt, kwam ze in 2023 bij Thialf terecht.

Geschiedenis

Wij vroegen haar waar de naam Thialf vandaan komt.

De naam 'Thialf' heeft verschillende betekenissen zoals 'Koning van de Winter', 'Noorse God' en 'Winterkoning'. De naam is afgeleid van Thialfi, een naam uit de mythologie, die een dienaar was van de god van de donder. Thialfi was zeer sportief, slim en een echte waaghals. Het is een passende naam voor een internationaal erkend centrum waar sportactiviteiten en krachtinspanningen samenkomen voor schaatsliefhebbers, recreanten en topsporters.

In 1855 werd Ijsvereniging Thialf opgericht als één van de eerste ijsclubs in Nederland.

Deze hield zich instantie bezig met het organiseren van kortebaanwedstrijden op natuurijs.

In de winter van 1890 werd de allereerste (internationale) langebaanwedstrijd gehouden, destijds bekend als 'Internationale hardrijderijen'.

In de jaren zestig werd het idee voorgelegd om in Heerenveen een kunstijsbaan aan te leggen. De grond van de natuurijsbaan aan de huidige Thialfweg te Heerenveen-Noord werd verkocht en de eerste paal van het nieuwe ijsstadion te Heerenveen-Zuid ging in 1966 de grond in. En op 14 oktober 1967 werd Ijsstadion Thialf officieel geopend door Prinses Christina. Dit was tegelijkertijd het eerste jaar dat wedstrijden in Thialf op kunstijs werden verreden. In die tijd was de 400 meterbaan niet overdekt en was alleen de ijshockeyhal voorzien van een dak.

Daar kwam in 1986 verandering in. De 400 meterbaan werd overdekt en hiermee werd Thialf het tweede overdekte ijsstadion ter wereld. En inmiddels bestaat Thialf 171 jaar, dus in 2030 is dat 175 jaar!

Heden

Naar aanleiding van onze vraag over de visie van Thialf vertelt Yvonne dat er drie belangrijke pijlers zijn, te weten:

1. Top- en breedtesport

2. Innovatie

Dan heb je het over de zonnepanelen, de batterijen om energie op te slaan, maar ook over hoe kun je Thialf en de sport blijven ontwikkelen.

Hiervoor is er het Thialf Innovatielab. Dit is een samenwerking van Thialf, Sportstad Heerenveen en Topsport NOORD, die gezamenlijk investeren in sportinnovaties voor de topsport, breedtesport en fanbeleving.

Hierbij ligt de focus op drie thema's:

*Verbetering van sportprestaties

*Verbetering van sportbeleving

*Optimaliseren van sportaccommodaties

Uniek aan het Innovatielab is dat de test- en meetapparatuur zijn geïntegreerd in de snelste laaglandbaan van de wereld. Dit maakt van Thialf een 'living lab' ('levend laboratorium'), welke als proeftuin en showcase (voorbeeld) gebruikt kan worden door partners en klanten.

3. Ontmoeting/vitaliteit

Thialf is een maatschappelijke accommodatie. Het is een facilitair bedrijf.

Dit betekent dat 'het ijs' en de aanwezige ruimtes/faciliteiten verhuurd worden.

Activiteiten/evenementen worden dan ook niet door Thialf zelf georganiseerd.

Er zijn diverse ruimtes beschikbaar die verhuurd worden voor verschillende evenementen, voor zowel zakelijke bijeenkomsten als gezellige familiefeestjes.

Voor dat laatste is er een leuke plek beschikbaar, 't Klunplak, een kleinschalig restaurant (direct gelegen aan de ijsbaan) waar je met een beperkt gezelschap (van ong. 70 personen) een feestje kunt geven.

In haar werk hanteert Yvonne het motto 'in verbinding blijven met elkaar'. In dat kader onderhoudt ze onder andere nauwe contacten met bijvoorbeeld de provincie en gemeente, de GGD, Caleidoscoop en andere bedrijven/particulieren.

Een mooi resultaat in dit kader is dat het treinstation bij Thialf sinds kort weer open is bij grote schaatsevenementen.

Ze vindt het een voorrecht om met sport bezig te kunnen zijn en wedstrijden te mogen kijken.

Een ander onderdeel van haar werk is het in gesprek gaan met mensen/bedrijven die klachten hebben, en dan proberen deze samen op te lossen.

En zo zijn ook wij aan de Vijverlaan onderdeel van 'in verbinding blijven'. Na overleg met Thialf wordt er nu, bij grote evenementen, een hek geplaatst bij de ingang, zodat bezoekers niet bij ons parkeren.

Ook onderdeel van haar werk is het ontwikkelen/opzetten van nieuwe initiatieven.

Voorbeelden van activiteiten, die voortvloeien uit de externe contacten, zijn bijvoorbeeld:

- Er is een middag geweest voor vrouwen met een migratieachtergrond, die samen met hun kinderen, kennis hebben kunnen maken met het ijs.
- In overleg met 'Het Danspaleis' werd er op 16 december 2025 een dansmiddag voor senioren georganiseerd. Dit was een evenement gericht op ouderen en iedereen die houdt van dansen op muziek uit vervlogen tijden, variërend van merengue tot Engelse wals. 'Het Danspaleis' had hiervoor een van de zalen in Thialf omgetoverd tot een dansvloer.

De externe contacten leveren soms ook onverwachte dingen op, bijvoorbeeld dat ze gebeld werd door Nieuwsuur om een interview te geven.

En daarnaast is er ook de Businessclub, het contact met ondernemers die verbonden zijn met Thialf.

Door haar contacten kent zij veel mensen en hierdoor kan ze verschillende mensen/bedrijven met elkaar in contact brengen die elkaar kunnen versterken.

De organisatie van de bekende schaatswedstrijden is in handen van House of Sports, een bekend sportmarketingbureau in Nederland dat werkt in opdracht van de KNSB (Koninklijke Nederlandsche Schaatsenrijders Bond) om grootschalige schaatswedstrijden en -evenementen te organiseren. Dit gebeurt natuurlijk in goed overleg met Thialf die 'het ijs en de faciliteiten' levert.

De horeca binnen Thialf is ook uitbesteed. De brasserie 'De Bûtenbocht' (op de begane grond, links van de ingang) is tijdens het schaatsseizoen (september - april), dagelijks geopend voor lunch, diner, koffie, gebak en warme maaltijden, ook toegankelijk zonder te schaatsen. Je kunt hier ook reserveren.

En er zijn speciale horeca-arrangementen zoals diners en borrels voor evenementen (tot ongeveer 100 personen), bijvoorbeeld bij het ijshockey of ijsspeedway.

De meesten van u hebben vast wel eens gehoord van Sven Kramer, oud schaatser. Hij heeft een eigen academie die schaatslessen verzorgt voor jeugd en volwassenen. Maar ook voor scholen en bedrijven creëren ze de gelegenheid om samen het ijs op te gaan. De academie huurt hiervoor dan 'het ijs' in Thialf.

Uitdagingen

Wij vroegen Yvonne wat voor Thialf de grootste uitdaging is. Zij geeft aan dat dit toch wel de financiën en de bedrijfsvoering zijn. Door keuzes in de bedrijfsvoering worden er momenteel mooie resultaten behaald. Hiervoor werkt ze nauw samen met Minne Dolstra (algemeen directeur van Thialf) en de andere medewerkers, want organisatieveranderingen doe je met elkaar door de krachten te bundelen.

Het fijne is dat ze werken met een klein team van 20 medewerkers, met de mentaliteit 'schouders eronder en we gaan ervoor'.

Daarnaast is ze heel blij met alle vrijwilligers die zich belangeloos inzetten voor Thialf, zoals bij grote schaatsevenementen. Zonder hun zou het allemaal niet mogelijk zijn.

Onderhoud en vervanging zijn de grootste financiële uitdagingen. Dit gaat vaak om grote bedragen. En dan zijn er nog onvoorziene kosten, zoals in het begin van dit jaar voor het verwijderen van de sneeuw van het dak van Thialf. U heeft vast wel de grote kranen rond het gebouw zien staan, 3 dagen lang.

"Misschien leuk om te weten", zegt Yvonne "dat we op dit moment bezig zijn met het opzetten van een tentoonstelling".

Tijdens de Olympische spelen in Milaan was er de expositie 'Speed Skating: A Visual History' ('Schaatsen: een visuele geschiedenis').

In deze tentoonstelling werden de Nederlandse schaatscultuur, iconische beelden en verhalen samengebracht met de plek waar sport, erfgoed en innovatie elkaar ontmoeten. Historische beelden, verhalen en innovaties laten zien hoe een klein land al decennialang toonaangevend is op het ijs. Deze tentoonstelling komt nu naar Thialf!

Voor degene die dat leuk vindt kan er, 'als naaste buur', te zijner tijd een kijkje gaan nemen. Daarnaast is Yvonne ook graag bereid om met ons mee te denken in het kader van "wat kunnen we voor elkaar betekenen". En zijn er vaak ook wel mogelijkheden om via haar grote netwerk met bepaalde anderen in contact te komen.

Toekomst

Het belangrijkste doel is alles in het werk te stellen om te proberen de Olympische Spelen in 2030 naar Thialf te krijgen. Dat zou een mooie 'kers op de taart' zijn voor Thialf.

Wij bedanken Yvonne voor haar tijd en het fijne gesprek, en mogen samen met haar nog even in het mooie ijspaleis kijken.

Wij hopen dat we u een mooi kijkje 'achter de schermen van Thialf' hebben kunnen geven.

Uit het archief van 'de Gong' door Ria de Groot

Ditmaal werden de jaren 2010, 2011 en 2012 uitgeplozen.

Het waren roerige jaren vol veranderingen en aanpassingen die niet alle in goede aarde vielen bij bewoners en bestuur van de bewonersvereniging.

Belangrijkste punt bleef de precaire financiële situatie van de Stichting.

Aan de ene kant: in welke kosten kunnen worden gesneden.

Aan de andere kant: hoe de baten te verhogen.

De managementstructuur werd aangepast. Er kwamen teamleiders die de dagelijkse leiding kregen. De directeur ad-interim kreeg 1 dag per week (algemene leiding en nieuwbouw) en er kwam een administrateur. Het werd lastig alles goed te coördineren, al was het goedkoper.

Een idee van de directeur was om het dienstenaanbod ook aan de wijk aan te bieden, in een soort wijkcentrum voor zorg en welzijn. Hij maakte hiertoe een visie-document.

Dit stuitte op zeer grote bezwaren van de bewonersvereniging, die liever zag dat de diensten exclusief voor de bewoners bleven.

Een grote kostenpost bleven de maaltijden en er kwam steeds meer gemor over de betaling. Als je een maaltijd afnam kostte dat 12 euro, als je geen maaltijd afnam 8 euro, want je betaalde dan mee aan de kosten van de keuken. Ook was er wel wat betutteling, zo vond de teamleider keuken dat: "Bij het opstellen van de menu's vet eten zoveel mogelijk vermeden moest worden en vervangen door halfvolle/magere producten". Dat waren de bewoners niet gewend.....!

Ook over de kosten van de zorgservice waren er verschillende opvattingen, met name of alle bewoners moesten betalen voor de beschikbaarheid, zonder er gebruik van te maken.

Dit onderwerp komt in de jaren die volgen voortdurend terug, tot het dan nu eindelijk is opgelost met de komende abonnement structuur (zolang is er dus over gepraat....).

Het jaar 2011 begon goed, met goede afspraken tussen bestuur en directeur en een mooi convenant over huurderskosten, zorgkosten en woonservicekosten.

Echter over het visie-document en de structuur van de nieuwbouw bleef verschil van mening. Gelukkig beloofde de directeur in december 2011 dat: "onze mooie tuin intact blijft of nog mooier wordt" (de kaalslag later bezorgde de bewoners veel verdriet....).

<= 80 jaar anno 2003

H.&W. Riemersma-v.d.Woude
aangeboden door hun kinderen

De door de directie aangekondigde verhoging van de zorgservicekosten leidde in november tot een boze brief van het bestuur en in december schortte de directeur het reguliere overleg op.

In 2012 liep de ruzie zo hoog op, dat elke partij een advocaat in de arm nam en een rechtszaak dreigde. Per aparte circulaire werden de bewoners op de hoogte gehouden. Er werd afgesproken een onafhankelijke arbitrage in te zetten, echter intussen kregen bewoners die de verhoogde kosten niet wilden betalen een brief van de directeur met een officiële in gebrekestelling en een aankondiging dat bij niet betalen tot gerechtelijke stappen zou worden overgegaan. Einde alle overleg, iedereen 'van de leg'.....

In mei oordeelde de arbiter dat het voorgestelde zorgtarief van € 370,- per maand per bewoner redelijk is en daarom in rekening gebracht kan worden. Dit was onacceptabel voor het bestuur, dat vervolgens in zijn geheel is opgestapt.....

Volgens een ooggetuige liepen de gemoederen soms zo hoog op dat het bijna op een handgemeen uitliep en iemand door meerdere mannen moest worden tegengehouden. Uiteindelijk werd het oorspronkelijke bedrag van € 370,-, waar zoveel heibel over was geweest verminderd tot.....€ 365,-.

Het zoeken naar nieuwe bestuursleden en een nieuwe redactie voor 'De Gong' verliep moeizaam, blijkbaar zat de schrik er nog goed in bij de bewoners.

Maar intussen gingen alle activiteiten gewoon gezellig door en was het niet altijd 'kommer en kwel'.

Eind 2012 woonden er 171 senioren, 42 sporters en 7 tijdelijke verblijvers.

Met die sporters erbij was het soms 'een dolle boel'

Interview met Griet Bos, wonende aan de Vijverlaan 108, door Tsjikke van der Kooi-Osinga en Manuela Rijnders

‘Griet, wie kent haar niet’. Velen van u kennen Griet waarschijnlijk als organisator van de activiteiten van de Culturele Commissie en vanachter de balie in het Paviljoen, als ze voor de koffie/thee zorgt.

Daarom waren wij benieuwd naar ‘de mens Griet Bos’. Bij haar thuis hadden we, onder het genot van een kopje koffie en een heerlijke plak zelfgemaakte cake, Een gezellig gesprek.

Griet is geboren in 1949 te Appingedam. Ze heeft nog een oudere en jongere zus en had twee jongere broers die beiden al zijn overleden.

Ze is opgegroeid in Nieuweschans.

Zelf heeft ze 2 kinderen gekregen, een meisje (oudste) en een jongen.

Griet werd geboren met dauwworm (= eczeem), wat later overging in astma. Daardoor was ze vaak ziek en moest regelmatig naar de dokter en het ziekenhuis. Hierdoor kon ze aan veel dingen niet meedoen, zoals sport bijvoorbeeld.

Ze heeft veel in het ziekenhuis gelegen en op en gegeven moment is ze zelfs voor 9 maanden opgenomen geweest in het WA Scholten kinderziekenhuis in Haren, waar ze toen ook naar school ging. Daarnaast heeft ze 3x in een koloniehuis gezeten om aan te sterken. Bij al haar opnames hoorde veel bezigheidstherapie en zo heeft ze haar creatieve kant ontwikkeld. Ze herinnert zich nog goed dat ze in Egmond aan Zee zat, waar ze twee keer 6 weken heeft gezeten, en haar opa en oma niet op bezoek mochten komen. Die kwamen dan toch en ze ontmoeten elkaar aan de rand van het terrein en daar kreeg ze allerlei lekkere dingen van oma. Wat ze niet op kon kreeg ze mee, maar helaas werd dat door de instelling van haar afgenomen.

Haar vader werkte bij het spoorwegen, net als haar opa een later ook haar broer. Daardoor heeft ze ook iets met treinen en vindt ze het mooi om een trein voorbij te horen gaan. Ze woonden boven een station met zo’n grote overkapping waar de treinen onder stonden te denderen.

Haar vader was een heel sociale man. Vanuit de bond hielp hij mensen waardoor er regelmatig mensen ‘over de vloer’ kwamen. Ook was hij actief in het verenigingsleven. Hierdoor kreeg Griet als kind ‘het sociaal zijn’ mee en leerde ze dat het goed was om ‘er voor anderen te zijn’.

In verband met haar vaders werk zijn ze vaak verhuisd. Zo kwamen ze in Veenwouden terecht. Zij mocht niet op de fiets naar de school in Bergum, ze moest met het openbaar vervoer naar school in Leeuwarden. Hier heeft ze het ‘Fries’ geleerd.

Ze mocht niet met klasgenoten meefietsen, maar stiekem fietste ze af en toe met de jongens van de technische school mee naar Leeuwarden. En dan was haar vader erg kwaad.

Griet wilde eigenlijk maatschappelijk werkster worden, maar ze vonden dat ze de boekhoudkundige kant op moest, haar handelsdiploma halen, maar dat wilde ze niet. Om naar het HBO-onderwijs te kunnen moest ze wiskunde hebben. Maar ze had in het 1^e jaar geen wiskunde gedaan en dat moest ze dus alsnog halen, wat met moeite gelukt is. Op een later tijdstip in haar leven heeft ze uiteindelijk toch nog haar handelsdiploma gehaald. Ze heeft eigenlijk levenslang geleerd en heeft vele interesses.

Ze groeide op bij de ouders van een schoolvriendje in een Spar supermarkt en stond als lagere school leerlinge al achter de kassa, groente en vleeswaren. Afleiding maakte, dat ze minder last had van haar ziekte. Toen ze 16 jaar was ging ze echt aan het werk.

Haar eerste baan was bij het Provinciaal Elektriciteitsbedrijf in Leeuwarden. Daarna bij het Algemeen Provinciaal Fries Ziekenfonds.

Na verloop van tijd solliciteerde ze bij het hoofdkantoor van de Spar in Aldeboarn en werd aangenomen op de afdeling verkoop.

Haar vader was het hier niet mee eens, omdat ze hier minder ging verdienen en er een slechte verbinding was met de trein. Maar Griet zocht altijd haar eigen weg.

Na een tijdje werd de manager van de Sparwinkel in Terhorne ziek. Toen zei Griet tegen de directeur Piet Iekema, "dat ga ik wel doen". En zo geschiede.

Toen de manager weer terug was en zij weer op het hoofdkantoor kwam wilden ze dat ze op de afdeling boekhouding zou gaan werken.

Toen er bij de Spar in Bergum hulp nodig was ging Griet daar weer heen. Hier heeft ze toen de vleesafdeling opgezet.

Daarna heeft ze in Kollum nog een eigen boekhandel gehad en dat liep goed. Ze leverde ook aan scholen, notariskantoren etc.

Haar man Fred zat toentertijd op zee, maar dit beviel niet meer. Ze woonden tegenover Louw Spijkerman, een bekende vishandelaar. Die zei, "waarom gaan jullie niet in de vis".

Hij had een vishandel te koop in Groningen. Deze hebben ze toen eerst gehuurd, met recht van eerste koop. Ze gingen boven de winkel wonen.

Voor de kinderen moest een lagere school gezocht worden en ze vroeg de burens. Er was een burgerschool in de buurt, maar dan moesten ze wel de drukke Korreweg oversteken.

Daarom kozen ze uiteindelijk voor de arbeidersschool in de Indische buurt. Hier leerden de kinderen veel en konden zelfs hun moeder dingen vertellen over drugs etc.

Op een gegeven moment kwam hun zoon huilend thuis.

Toen zei zijn vader tegen hem "als je nu weer gepest wordt dan trek je je klomp maar uit en geef je hem maar een tik op zijn kop". En dat deed ie, tot hilariteit van de juf, en hij is nooit meer gepest, ze werden vrienden.

Na verloop van tijd kwam Groningen met een verkeerscirculatieplan. Hierdoor hadden ze minder aanloop in de winkel en dit betekende 30% minder omzet. Uiteindelijk hebben ze de winkel te huur gezet en later is die verkocht.

Haar man kwam toen als chauffeur te werken bij de al eerdergenoemde Louw Spijkerman. Griet is toen, via een uitzendbureau, tijdelijk in de horeca gaan werken. Dit was eigenlijk lichamelijk te zwaar voor haar en ze bleef zoeken naar iets meer passends.

Toen was er een baan bij het Alfa college, voor de helft in de catering en de helft op kantoor. Maar Griet wilde niet meer in de catering werken en heeft dit niet aangenomen.

Veertien dagen later werd ze opnieuw gebeld, ze wilden haar wel op de administratie hebben om voor de lagere technische klassen de administratie op te zetten. Daar zag ze wel weer een mooie uitdaging in. Hier werd ze door de leerlingen 'Moeke' genoemd, omdat ze altijd bij haar terecht konden als ze ergens mee zaten en 'Moeke' zorgde dat het goed kwam.

Na verloop van tijd kwam ze terecht bij Personeelszaken. Hier was de administratie niet op orde en Griet 'beet zich ook hier weer in vast', weer een nieuwe uitdaging. Daarnaast lieten ze Griet 'probleem'-gesprekken voeren met de leraren, terwijl dit eigenlijk niet tot haar functie behoorde, en hier dus ook niet voor werd betaald.

Uiteindelijk heeft ze in deeltijd nog de opleiding HBO Personeel & Arbeid gevolgd.

Inmiddels waren ze verhuisd naar Lauwersoog. Ze hadden hier eerst een vakantiehuisje, en later hebben ze een huis laten bouwen.

Op een bepaald moment werd ze door de manager Control gevraagd of ze niet met de directeur mee wilde om te gaan werken in Hoogeveen.

De directeur van Educatie, waar Griet eerder voor gewerkt had, was naar een andere afdeling gegaan en belde haar op met de mededeling, "ik heb een 'mierenneuker' nodig bij contractonderwijs". Na enige aarzeling heeft Griet deze uitdaging opgepakt, zoals ze dat al zo vaak gedaan had. Hier heeft ze gewerkt tot aan haar pensioen.

Ondertussen was ze ook vrijwilligster bij Staatsbosbeheer. Ze gaf natuurexcursies en geschiedenisrondleidingen over Lauwersoog. Omdat ze er op een gegeven moment hele dagen mee bezig was, hebben ze Griet overgehaald om in dienst te komen.

Toen ze 70 jaar werd vond ze het genoeg geweest. Haar man Fred werkte nog bij Louw Spijkerman en toen zeiden ze tegen elkaar "misschien is het beter om weg te gaan uit dit huis met grote tuin, anders blijven we bezig".

Ze zijn toen op zoek gegaan naar een duurzame, levensloopbestendige woning, maar op Lauwersoog was er weinig aanbod. Hun kleindochter uit Nes zei, "waarom gaan jullie niet naar Heerenveen", waarop Griet zei "wat moeten wij nou in Heerenveen".

In coronatijd zagen ze het plan van 'Oranjewoud wonen' voorbijkomen en zijn gaan kijken. Ze wilden graag ergens wonen waar een ziekenhuis en een treinstation was, dan kon ze o.a. makkelijk met de trein naar haar vriendin in Breda. Heerenveen had beide.

In eerste instantie hadden ze een optie op een koopappartement (penthouse) op de bovenste verdieping, met een mooi groot terras, dus geen tuin meer.

Ze keken nog wat rond in de omgeving, kwamen op de Blauw-Singel en hier zagen ze de daslook bloeien. In de auto op de terugweg naar Lauwersoog zeiden ze tegen elkaar "zo'n appartement is misschien toch niet wat we zoeken". Ze wisten dat er nog 2 bungalows te koop stonden en hebben, vanuit de auto, de makelaar gebeld en aangegeven dat ze het appartement toch niet wilden hebben, maar voor een van de bungalows gingen.

Ze wonen hier naar tevredenheid. En met dat ze dit zegt zien we op de voederlijn een eekhoortje die een pinda komt snoepen, die Griet heeft neergehangen.

Een andere mooie bijkomstigheid is dat ze ook af en toe de trein voorbij kan horen komen.

Griet vindt op de Vijverlaan een stukje zingeving, door het koffieschenken en het organiseren van allerlei activiteiten uit hoofde van de Culturele Commissie.

Hierdoor ontmoet ze veel mensen en velen komen bij haar voor een praatje. Ook privé bekommert ze zich om mensen die hulp kunnen gebruiken. Een echt 'mensenmens'.

Ze realiseert zich steeds meer dat ze dit echt van huis uit heeft meegekregen.

Toch voelt ze op deze leeftijd, zeker gezien haar astma, dat ze meer 'pas op de plaats' moet maken en wat meer haar grenzen moet bewaken.

Ze is altijd iemand geweest die zocht en zoekt naar nieuwe uitdagingen, waardoor ze van alles heeft gedaan en meegemaakt, zogezegd een 'bewogen' leven.

Naast alles wat ze hier op de Vijverlaan doet heeft ze ook nog hobby's, zoals: bridgen, dit is voor haar klinkklare ontspanning. Daarnaast houdt ze van de natuur en in het bijzonder planten. Ook fietsen, gedichten, lezen, organiseren, koken en bakken etc. etc. *En zoals u in het begin heeft kunnen lezen, hebben wij van dat laatste iets mogen proeven.*

Nieuws van de Parktuin door Ria de Groot

Nu de lente is begonnen is er weer heel veel te melden over onze tuin. Er werden weer vele bomen geplant, er kwam een heg van rozenbottels achter een deel van de bungalows, met hедера (die uit de borders werd gered) als bodembedekker.

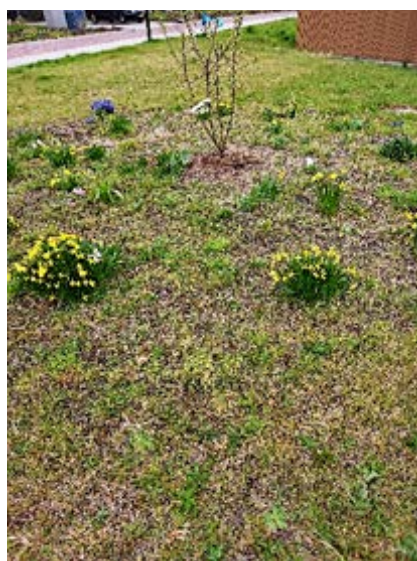
De borders kregen hun nieuwe vorm en beplanting, de heg rond de boomgaard werd aangepakt, de rozentuin werd verder aangelegd en onkruid gewied.

Achter het schuurtje is een moestuinbak ingezaaid, de aardbeienbak werd opgeruimd en de plantjes werden gesplitst en teruggezet.

Ook werd er een nieuwe bessenstruik geplant, bakken met viooltjes geven weer fleur en kleur en de bakken voor de appartementen werden aangevuld.

De natuur zelf deed ook haar best: de uitgebloeide bollen van vorig jaar, die geplant waren in "Het Rusthuis voor Oude Bollen" kwamen allemaal prachtig op, zo mooi om te zien, hoe je beloond wordt voor zuinigheid en duurzaam denken!

Tulpen, narcissen krokusjes ze kwamen voor een groot deel ook weer tevoorschijn, speenkruid en boshyacintjes meldden zich weer.

Misschien is de wens de vader van de gedachte, maar we zagen meer lieveheersbeestjes dan tevoren, door het insectenhotel?

Het lijkt erop dat er een eenden echtpaar de korf heeft betrokken. We worden wakker met het zingen van de vogels, en de eekhoorns melden zich ook weer, in de bomen, maar zelfs op het balkon.

Er is een grote waterbak aangeschaft (IBC) om voorbereid te zijn op weer een droge zomer. Ook zullen er regentonnen komen bij de appartementen.

En lest best, ook onze donateurs waren weer zeer gul. Een nieuwe bewoonster plunderde haar vorige tuin en verrijkte de border bij het Pompeblêd. Ook de border bij de Wetterlelie ziet er prachtig uit!

We kregen weer mooie bedragen en complimenten van bewoners.

Voor de werkers van de Tuingroep is deze groeiende betrokkenheid en waardering een grote beloning!

Het zijn natuurlijk niet alleen de "Tuinbesjes" die aan het werk zijn, ook Djaizen, Angeliqne en Meintje (de hovenier) werken hard aan een prachtig park. De Stichting financiert de grote uitgaven. Dus eigenlijk werken we met ons allen voor ons allen.

Welk voorwerp verhuist telkens met u mee?

Drie zilveren lepels: “.....fan funksjoneel en dernei om te pronkjen....”

van de familie Bakker door Tsjikke van der Kooi-Osinga

Terwijl de Nederlandse sporters, mannen en vrouwen, met de ploegenachtervolging proberen goud te bemachtigen op de Olympische spelen in Milaan, zit ik gezellig bij de heer R. Bakker (“zeg maar Rein”).

Het voorwerp wat al jaren meeverhuist bij de familie Bakker bestaat eigenlijk uit drie voorwerpen, drie zilveren lepels.

Op deze drie zilveren lepels, ze verschillen van grote, staat op de bolle kant van de lepel het volgende ingegraveerd:

For Himmel en Skjin f/d/C.Z. “Haskerhorne” resp. 1935, 1936 of 1937

In de jaren twintig/dertig was er niet voldoende werk in Friesland, er was veel armoede. De heit van Rein ging naar Woerden en werd daar boerenarbeider bij de boer. De mem van Rein werkte naast deze boerderij in Woerden op een kaasboerderij. Zo hebben ze elkaar leren kennen. Na vele jaren verkering trouwden zij en gingen een boerderijplaats huren in Oudehaske. Ze begonnen met 3 koeien, een aantal kalfjes en wat kippen. De werkzaamheden deed mem en heit deed er veel ‘loswerk’ bij. In 1937 werd Rein geboren hij is naar zijn grootvader vernoemd.

De lepels zijn achtereenvolgend 1935, 1936 en 1937 gekregen door het aanleveren van melk van goede kwaliteit. In die periode werd “schone” melk al gewaardeerd. Als 1 jaar lang de melk aan bepaalde eisen voldeed ontving de boer in die tijd een zilveren eetlepel met inscriptie. De dure zilveren lepel werd elk jaar iets kleiner van formaat. Zeer waarschijnlijk in verband met de zilverprijs.

In 1940 verhuisde de familie Bakker met zijn drieën naar Haskerdijken. In die tijd werd er regelmatig verhuisd naar een andere huurboerderij. Doordat eenieder vrij was in het bepalen en betalen van de huurprijs was er geen vastigheid voor de huurder. Dit veranderde gelukkig toen de pachtwet zijn intrede deed.

Oorspronkelijk, later en nu

De lepels werden in het gezin in die tijd gewoon gebruikt tijdens de maaltijd. De oudste en grootste lepel was van heit en de tweede lepel voor mem en de kleinste lepel was voor Rein om mee te eten. De oudste herinnering van Rein hierover is dat zijn vader het laatste restje eten dagelijks uit de pan schraapte met de zilveren lepel. Daardoor is die lepel aan een kant beschadigd met een versleten scherpe rand.

Een mooie herinnering aan die tijd, aan heit en mem, vind Rein. Als Rein een aantal jaren getrouwd is met Sip worden de lepels aan hen meegegeven.

Vanaf dat moment, bij elke verhuizing, blijven ze bij hen pronken aan de muur. In 2009 wordt Rein Bakker gevraagd, door de redactie van de Doarpskrante "De Lytse mienskip" te Haskerhorne, om zijn verhaal te vertellen over de huurboerderij van zijn ouders en natuurlijk komt ook daar het mooie verhaal van de lepels ter sprake. Hoe de redactie er toen achter kwam dat hij deze lepels had, is hem nooit duidelijk geworden.....

Ook na de laatste verhuizing naar de Vijverlaan hebben de lepels opnieuw een mooie zichtbare plek aan de wand gekregen bij Rein in de kamer.

Overigens bij de Olympische Spelen ploegenachtervolging hebben de dames vandaag een mooie zilveren medaille voor hun prestatie bemachtigd.

De heren vielen deze dag jammer genoeg niet in de prijzen. We weten nu dat er nog veel medailles volgden.....

Velen van u hebben ook vast een voorwerp dat al lang met u meereist en waar een verhaal bij hoort.

Wij, de redactie, zouden het leuk vinden als u dit met ons en de medebewoners zou willen delen in het Parkblad.

Laat het ons weten. We kunnen bij u langskomen en uw verhaal opschrijven, maar u mag het natuurlijk ook zelf op papier bij ons aanleveren.

Dit kan via ons mailadres: parkbladredactie@gmail.com of op papier in brievenbus nr. 94 (Lisdodde) of u kunt ons bellen op 06 – 222 40 440.

Nieuw rubriekje: Weet u wat dit is?

Al bladerend in de oude Gongs werd er een leuk idee gevonden. Er wordt een foto gemaakt van een detail van iets van ons park of de bebouwing, en raad dan maar wat het is.

Dus hierbij de eerste foto.
In het Parkblad van juli laten wij u weten wat het is.

*Voor de volgende keer zouden wij het erg leuk vinden als iemand van u een foto instuurt.
'Oog voor detail doet anders zien!'*

De foto kunt u sturen naar ons mailadres: Parkbladredactie@gmail.com

Recept: roomkaaskrans met gerookte zalm

ingezonden door Griet Bos

Zet iets spectaculairs op tafel zonder stress.

Deze roomkaaskrans met gerookte zalm is makkelijk te maken en een echte blikvanger.

Ingrediënten:

- 0.5 komkommer
- 50 gram radijs
- 200 gram roomkaas
- 200 gram gerookte zalm
- 2 eetlepels kappertjes
- 5 gram dille
- 100 gram scrocchi (Italiaanse crackertjes)

Bereiden:

1. Schaaf met een kaasschaaf of dunschiller $\frac{1}{2}$ komkommer in linten en halveer ze in de lengte. Snijd 50 g radijsjes in dunne plakken. Schep met een lepeltje 200 g roomkaas in een cirkel op een groot bord.
2. Druk elk toefje iets platter met de achterkant van een natte lepel. Rol de komkommer linten op tot roosjes en verdeel over de roomkaascirkel. Verdeel de radijs en 200 g gerookte zalm speels op de roomkaas tussen de komkommer roosjes.
3. Garneer de zalmkrans met 2 el kappertjes en 5 g dille. Geef er 100 g scrocchi (Italiaanse crackertjes) bij om mee te dippen.

Kunst op het Park door Ria de Groot

Wanneer je in de Lisdodde en de Swanneblom de trap neemt in plaats van de lift, kom je in het trapportaal prachtige foto's tegen.

Jammer genoeg hangt er in de Wetterlelie en het Pompeblêd nog niks, maar er ligt wel wat moois klaar. Welke bewoner gaat hiermee verder?

De foto's zijn gemaakt door een bewoner. Een goede bij het onderwerp passende camera, geduld voor het juiste standpunt en aandacht voor de belichting, en naderhand een mooie bewerking, dat levert zo'n mooie foto op. De natuur is een bron van inspiratie.

Maar het begint met kijken en zien. Op 19 maart gaf Janita Baron daarover een boeiende lezing in het Paviljoen. Zij vertelde hoe kunstenaars gaandeweg het atelier verlieten om zich toe te leggen op het schilderen van een landschap, van de zee. Het zien van de vele schakeringen van het groen, van schaduwen en lichtval, en van prachtige wolkenpartijen. Het Hollandse landschap trok zelfs vele kunstenaars uit andere landen.

Ook in ons park valt overal de schoonheid van de natuur op, in elk seizoen en op elk moment van de dag. Je hoeft er alleen maar oog voor te hebben. En om te leren hoe het dan goed weer te geven kun je met de schilder- en tekenclub op pad, mooier kan het niet!

Voor u gelezen door Tsjikke van der Kooi-Osinga

De Weduwe van de Kolonie

geschreven door Marja Visscher

Generaal Johannes van den Bosch richt in 1818 de Maatschappij van Weldadigheid op en start in het Drentse **Frederiksoord** een uniek project voor Europa waar de arme gezinnen de kans kregen om in **Wilhelminaoord** en **Willemsoord** een nieuw leven op te bouwen.

Ze kregen er een huisje met tuin en een koe, en de kinderen mochten naar school. De ouders kregen er werk.

Bedelaars en zwervers werden verplicht om naar straf- en werkkamp **Veenhuizen** of **Ommerschans** te verhuizen.

Rotterdamse Asschen Kaatje, Kaatje Nagtegaal leeft samen met haar aan alcohol verslaafde man Nelis in een kleine kelderwoning in de Pottenbakkerssteeg. Kaatje gaat samen met vriend Gerrit met de askar de huizen van de welgestelden langs om de as uit de haarden op te halen en ander afval. Kaatje en Nelis krijgen een dwangbevel van de gemeente om zich te melden voor de overtocht naar Drenthe. Nelis sterft onderweg en dankzij Bernhard, de onderdirecteur van de kolonie, krijgt ze de kans om in Drenthe niet naar het strafkamp maar naar Wilhelminaoord te gaan.

Als weduwe krijgt ze daar een besteding toegewezen die samen met haar het boerderijtje moet gaan bestieren. Deze boerenknecht Leendert lapt de regels van de kolonie aan zijn laars en brengt zo ook Kaatje in gevaar.

Dit boek leert je meer over hoe het eraan toe ging. Zowel in de steden in het Westen voor de armen in deze tijd. Maar ook in de koloniën en hoe men daar leefde en aan welke regels men zich daar moest houden.

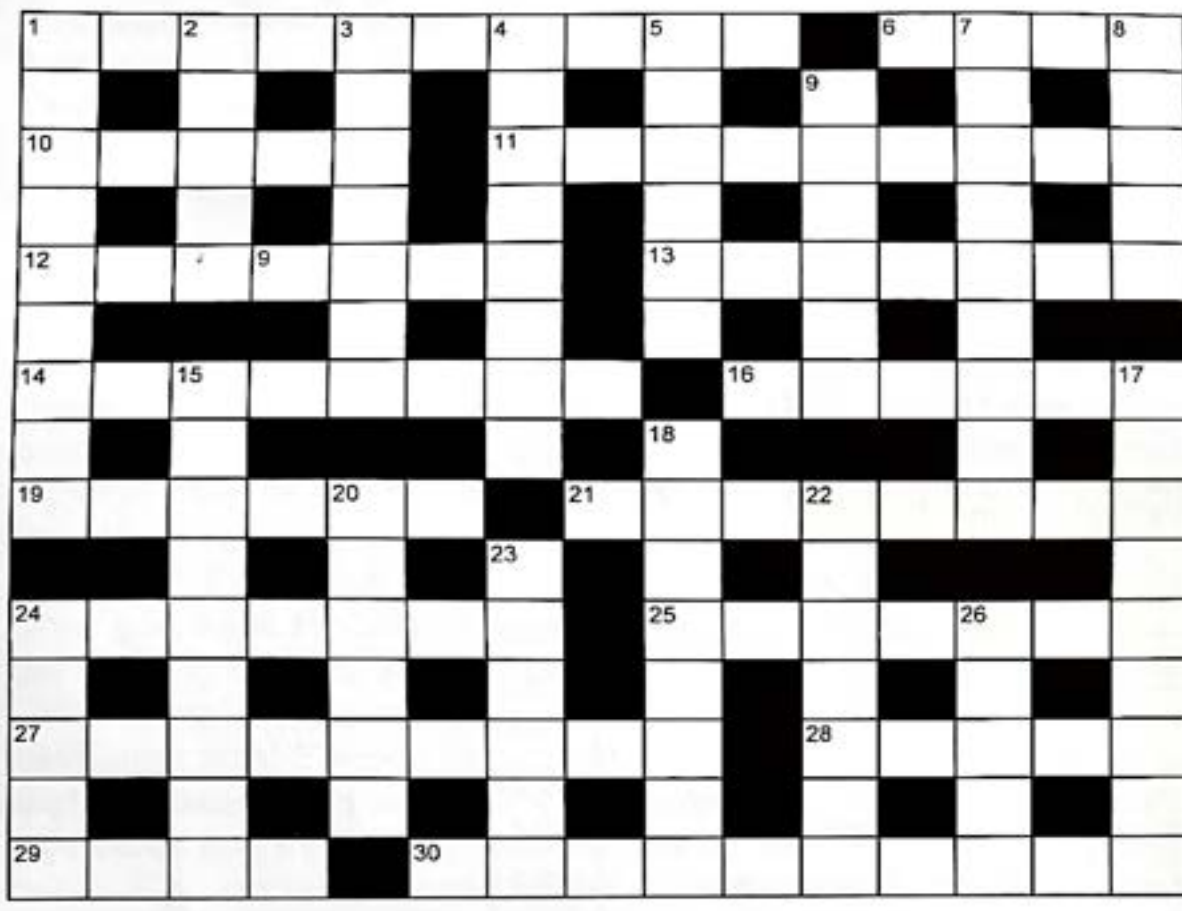
Het karakter van Asschen Kaatje sprak me erg aan. Een aandoenlijk naïef meisje dat zich ontwikkelt tot een vrouw met twijfels, maar ook doorzettingsvermogen en uiteindelijk de juiste keuzes maakt. Een fijn verhaal, makkelijk om te lezen en het geeft een stukje geschiedenis ten tijde van de koloniën van Weldadigheid.

En waar dit alles zich afspeelde is eigenlijk vlakbij. Negentien kilometer rijden brengt je naar een verrassend museum, een restaurant waar je heerlijk kunt lunchen, en een mooie boswandeling kunt maken langs allerlei bezienswaardigheden.

Als er een paar chauffeurs bereid zijn te rijden kunnen we er heen, met een klein gezelschap. Laat het ons weten of u wilt rijden of graag mee wilt, dan is het zo geregeld!

Kruiswoordpuzzel uit 'een oude Gong van april 2012'

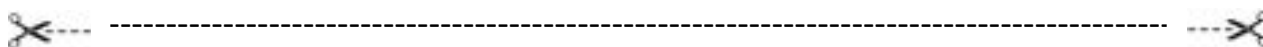

Horizontaal:

- 1. raadseloplossers
- 6. klooster
- 10. jongensnaam
- 11. erbarmelijk
- 12. infaam/gevoelloos
- 13. (hij)splijt
- 14. metaalgedeelte
- 16. jongensnaam
- 19. kloosterzusters
- 21. veilig
- 24. toetjes
- 25. plant
- 27. gebruiksvoorwerp op schepen
- 28. gezelschapsdans
- 29. droogvloer
- 30. utopia

Verticaal:

- 1. PTT (oud)
- 2. jaargetijde
- 3. simpel
- 4. paddenstoelensoort
- 5. eindstand onbeslist
- 7. dwars/koppig
- 8. ingang bijenkast
- 9. plant
- 15. eeuwigdurend
- 17. resultaat
- 18. stofkam
- 20. uitstalling/overzicht
- 22. vorderen
- 23. ijsdam (in rivier)
- 24. teil
- 26. dans (Cuba)

Zoek het woord. *Oplossing inleveren voor 23 mei a.s. op Vijverlaan nr. 32 of 85.*

27	?	22	3	28	25	?
----	---	----	---	----	----	---

Naam: _____ Adres: Vijverlaan nr.: _____

Van de inzendingen worden er 2 uitgetrokken en deze winnen een klein prijsje.

Oplossing puzzels uit het Parkblad van januari 2026

¹ N	O	² B	³ E	L
IJ		⁴ A	D	
⁵ D	⁶ E	L	E	⁷ N
	⁸ A	E		T
⁹ T	U	N	E	R

	¹ W	² A	³ L	⁴ G
⁵ E	R	M	E	E
⁶ R	E	U	Z	E
⁷ G	E	S	E	L
⁸ O	D	E	R	

Een slimme moeder

Mevrouw Jansen komt bij haar zoon, die in Amsterdam studeert, een paar dagen logeren. Ze komt erachter dat haar zoon Henk samenwoont met Sandra, een knappe en welgevormde vrouwelijke kamergenoot.

Mevrouw Jansen ziet hoe mooi de blonde kamergenoot van haar zoon is.

Ze denkt dat ze een relatie hebben samen en dit maakt haar nog nieuwsgieriger.

Henk kan de gedachten van z'n moeder lezen en zegt:

"Ik weet wat je denkt ma, maar ik verzeker je, Sandra en ik zijn gewoon huisgenoten".

Ongeveer een week later zegt Sandra tegen Henk:

"Sinds je moeder hier weg is, kan ik met geen mogelijkheid de zilveren suikerpot vinden.

Denk jij dat ze die heeft meegenomen"?

"Ik betwijfel het, zoiets doet m'n moeder niet. Maar ik zal haar wel een mailtje sturen om het aan haar te vragen". Dus ging hij zitten en mailde:

Liefste moeder,

Ik zeg niet dat je de suikerpot uit mijn huis hebt meegenomen.
En ik zeg ook niet dat je de suikerpot niet hebt meegenomen.
Maar het blijft een feit dat de suikerpot wel weg is sinds jij vertrokken bent.

Liefs, je zoon Henk.

Een paar dagen later ontvangt Henk een mail van z'n moeder:

Lieve Henk,

Ik zeg helemaal niet dat je met Sandra slaapt.
En ik zeg ook niet dat je niet met haar slaapt.
Maar het blijft een feit, dat als zij in haar EIGEN BED zou slapen, ze de suikerpot nu al lang gevonden zou moeten hebben.....

Liefs, je moeder

Lentemijmering

Ik lig lekker languit in het malse groen
en bekijk de wereld op mijn buik.

Vandaag vraagt niemand me iets te doen,
dus ik mag genieten van wat ik zie en ruik,
een paardenbloem, zo goed als uitgeleefd,
staat dicht bij me uit te waaien in de wei.
Telkens wanneer de wind hem een zetje geeft
maken zich weer wat zaadjes zwevend vrij.....

Al hoor ik bij de volwassen mensen
en geeft mijn gedachte misschien geen pas:
toch zou ik nu heel stiekem kunnen wensen
dat ik voor even één zo'n simpel pluisje was.....

